

[Tyroll]

fordi deres forældre har en arbejdsgiveradministreret pensionsordning, skal fratages stipendiestøtten og tvinges til at optage studielån til en bankrente på ca. 20 pct. Det skal nok forbedre de unges muligheder for at få en uddannelse, at deres forældre måske engang får en ekstra pension oven i folkepensionen.

Til sidst skal jeg blot sige, at jeg inderligt håber, at alle de mennesker, der bliver ramt af anden fase af socialindkomsten, vil kræve forligspartierne til ansvar for denne politik, ikke bare her på folketingsplan, men rundt omkring i kommunerne ved de kommende kommunalvalg, og at de faglige organisationer vil tage konsekvensen af disse ting under de overenskomstforhandlinger, der løber for øjeblikket.

Inge Krogh (KrF):

Som omtalt er de foreliggende lovforslag en del af et forlig, som kristeligt folkeparti er gået ind i efter meget intense drøftelser. Vi mener gennemgående, at socialindkomsten er en god og retfærdig ordning, men vi ved også, at der kan være forhold, hvor den rammer utilsigtet hårdt. Men socialministeren har nedsat et udvalg, der netop skal behandle disse ting, og jeg er vidende om, at man allerede har holdt det første møde i dette udvalg, hvortil der er indleveret forskellige sager netop om tilfælde, hvor man mener det har ramt hårdt, og det vil sandsynligvis blive taget op.

Flygaard (DR):

Indledningsvis skal jeg sige, at retsforbundet vil anbefale, at man stemmer for lovforslag nr. L 92 og lovforslag nr. L 93, som de foreligger på nuværende tidspunkt.

Dernæst vil jeg gerne knytte nogle principielle bemærkninger til den debat, der er foregået her, for jeg synes, vi har behov for at få et par korrektioner. For det første vil jeg gerne knytte nogle bemærkninger til spørgsmålet om ligestilling. Hvis man må operere med en socialindkomst, fordi man ikke har kunnet komme igennem med en skattereform – og dér kunne de borgerlige partier passende bidrage, men det har jo været et meget beskedent bidrag, man har ydet fra den side – så er man efter retsforbundets opfattelse nødt til at operere med en socialindkomst, og

man er også nødt til at operere med et ligestillingsbegreb. Som en konsekvens af dette ligestillingsbegreb anser vi det for logisk, at man også tager hensyn til de pensioner, som de offentligt ansatte har. Vi synes ikke, det er den disponible indkomst, der skal lægges til grund, men den samlede indkomst, herunder også værdien af en pensionsordning. I de fleste tilfælde, men ikke alle, kan folk vælge, om de vil have den ene eller den anden ordning, men det forekommer os helt absurd at ville hævde – for det bliver jo faktisk konsekvensen, når man gør vrøvl over, at der skal lægges 12 pct. på for offentligt ansatte med pensionsordninger – at den i hvert fald set i den relation ikke har nogen værdi. Det ved man jo udmærket ikke er tilfældet. Det er da også muligt, at de pågældende ikke får lige så meget udbetalt i pension til sin tid, som andre måtte få udbetalt, men det er nu engang den forsikringsmæssige risiko, vi lever under, at nogle bliver et par og halvfjerds år og andre måske et par og firs. Derfor synes vi, hele dette princip er helt korrekt.

Dernæst vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger om de ydelser, som man modtager fra det offentlige. Det er retsforbundets opfattelse, at disse ydelser i højere grad, end tilfældet er for øjeblikket, burde beregnes på samme måde, som man f. eks. beregner statsskat, således at man får glidende overgang og ikke får spring i disse ydelser.

Det samme synspunkt anlægger vi for så vidt angår de betalinger, der skal ydes til daginstitutioner. Af det talmateriale, der er kommet frem, kan vi klart se, at en del af skævhederne kommer frem som følge af, at man har disse spring i ydelserne og betalingerne. Det var nok ønskeligt, om man kunne få disse ting korrigeret.

Så vil jeg også gerne sige med udgangspunkt i den betænkning, der foreligger, og de beregninger, den indeholder, at der ikke er noget overraskende i, at man for departementschefen og direktøren kan læse et stort eller et lille nul. For det følger af sagens natur – deres indkomsthøjde – at de ikke bliver påvirket i relation til den række af sociale ydelser.

Men det kunne måske få os til at rejse det spørgsmål, om det er de rigtige grænser, man har i dag, om man burde hæve grænsen for friplads og i sidste ende forhøje betalingerne for dem, der har en ganske betydelig ind-